1. marca 2025

Meditačný obsah č. 282

Pokiaľ ide o odpustenie, je veľký rozdiel medzi živými a už zosnulými. Človek, ktorý je odlúčený od pozemského sveta, sa svojou dušou nasťahuje do inej oblasti, ktorá presne zodpovedá jeho takzvanej karme, jeho činom a morálnym postojom. Pozemské nástroje konania, ktoré sprevádzajú jednotlivca počas života k dobrým a zlým skutkom, po smrti mlčia, a preto duša môže len znášať a prežívať svoju vlastnú realitu, ale nemôže spôsobiť žiadne ďalšie skutky. Z tohto dôvodu je odpustenie v zásade nevyhnutnou požiadavkou pre žijúcich ľudí, ktorá pristupuje z posmrtného sveta. Zosnulému už nemožno skutočne pripisovať vinu, ani ho nemožno konfrontovať s výčitkami. Od pozemského sveta sa odlúčil, a preto pre neho platia zákony posmrtného života. Na základe prirodzeného cítenia človek zosnulému odpustí.

V pozemskom bytí musím spravovať svoje záležitosti a som nútený klásť v uváženej miere oprávnené požiadavky na svojich blížnych. Posmrtné bytie podlieha karmickému poriadku. Onen svet nemôžem a nesmiem súdiť, pretože je určený pre všetkých podľa rovnako ustanovených zákonov. Svoju existenciu v ľudských podmienkach však riadim na základe nezávislosti, porozumenia a vzťahovej spolupatričnosti. Pokiaľ dochádza k nekalému konaniu a ja sám v dôsledku toho zažívam utrpenie, som nútený vyvinúť väčšiu nezávislosť a poznanie namiesto odsudzovania. Pozemský život v ľudskom spolužití je krásny, pretože každý deň prináša nové vzrušujúce výzvy.

V pozemskom živote vôbec nie je možné len tak rýchlo a lapidárne odpustiť druhému človeku, ak niekomu privodil utrpenie. Predpokladajme, že vidíme kruté činy politika a začneme odpúšťať podľa náboženského prikázania. Akým malým sa robí človek, keď sa neusiluje o poznanie a predsa naivne verí, že už vie žiť v cnosti odpustenia.

Ďalší zdroj:

Rudolf Steiner sa k schopnosti odpúšťania prihovára z veľmi vysokej úrovne poznania a zo zrelej nezávislosti. Nemá sa zamieňať s banálnymi pocitmi.

„Keď dokážeme s láskou odpustiť slabému dieťaťu narodenému do nášho prostredia, má to nesmierny výchovný účinok. Každý, kto to robí so skutočnou silou, uvidí, že dieťa s vďaka tomu stáva silnejším a silnejším. Odpúšťajúca láska musí pôsobiť až do hĺbky myslenia, pretože prostredníctvom toho môže dieťa nabrať silu, aby zvrátilo svoju minulú karmu a priviedlo ju do správneho smeru. Dieťa sa stane aj fyzicky silným. Takéto dieťa často vykazuje vlastnosti, ktoré sú nepríjemné. Ak ho milujeme – až do najväčšej hĺbky srdca – bude to pôsobiť ako najintenzívnejší liek a čoskoro zistíme, aký je tento liek účinný."

(Rudolf Steiner: Cesty a ciele duchovného človeka. Životné otázky vo svetle duchovnej vedy, 27.12.1910 – 1.1. 1911, GA 125, s.197 v orig.)

meditácia č.281 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.283